ליל שבת קודש פרשת בהעלותך ה'תשם"ט

בליל שבת קודש בסעודה ראשונה דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' קל"ח, המדבר מדיבורי הלב, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר, **כתיב** (תהלים כ"ז) **לך אמר לבי בקשו פני, פירש רש"י: בשליחותך, כי עיקר האלקות בלב, כמו שכתוב** (שם ע"ג): **"צור לבבי" כמבואר אצלנו במקום אחר** (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' מ"ט), **ומי שהוא "בר לבב"** (תהלים כ"ד), **בבחינת** (שם ק"ט): **"ולבי חלל בקרבי", יוכל לידע עתידות, על ידי מה שהלב אומר לו, שהוא דברי ה' ממש, וזהו "לך אמר לבי בקשו פני", 'לך בשליחותך', כי מה שהלב אומר, הם דברי ה' ממש, והבן,** עד כאן לשון רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה רביזל מגלה בתורה זו את סוד הנבואה ורוח הקודש, ואיך שכל בר ישראל, אם יזכך לבו, יכול לשמוע דברי ה' ממש, שהוא סוד הנבואה ורוח הקודש, ויזכה לעלות ולהכלל בו יתברך לגמרי, כי הנה אלקותו יתברך נמצא בתוך לבו של כל אדם, וכמו שכתוב (תהלים ע"ג) צור לבבי, שהרי כל בר ישראל הוא חלק אלוק ממעל, ואלקותו יתברך נמצא בתוכו ממש, וכמו שכתוב (בראשית ב') ויפח באפיו נשמת חיים, ואמרו חכמינו הקדושים (מובא בספרים הקדושים על פי הזוהר בראשית כ"ז.), מאן דנפח, מתוכו נפח, ולכן אלקותו יתברך שוכן בקרבו ממש, אבל יש לו גם יצר הרע השוכן בחלל השמאלי שבלב, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ס"א.) על הפסוק (בראשית ב') וייצר את האדם, בשני יודי"ן, שני יצרים ברא הקדוש ברוך הוא, אחד יצר טוב ואחד יצר רע, היצר טוב שורה בחלל ימיני שבלב, והיצר הרע שורה בחלל השמאלי, שנאמר (קהלת י') לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו, ולכן מצד היצר טוב יכול לזכות לנבואה ורוח הקודש ממש, שהרי אלקותו יתברך שורה שם, אבל מצד היצר הרע, בא לו נסיונות ויגיעות רבות, והוא בסכנה גדולה מאד שלא ליפול ברע גמור חם ושלום, אבל אם יתגבר על יצרו בכל מיני התגברות, ויטהר עצמו מכל רע, אזי לא ישאר בו רק החלק אלוק אשר בלבו, ואז נעשה "בר לבב", היינו "נקי לבב", ונתקיים בו מקרא שכתוב (תהלים ק"ט) ולבי חלל בקרבי, שגירש היצר הרע מצד חלל שמאלי שבלבו, ואז אין קץ להשגותיו, כי יכול לשמוע את דברי ה' ממש המתדברים מתוך לבו, וכל מה שעולה על לבו, הם דברי ה' ממש.

והנה מי שזוכה להשגה זאת, בוודאי אין שייך אצלו מדת קנאה, כי יודע היטיב, שכמו שהוא יכול לפנות לבו מכל עסקי עולם הזה, ולהשיג אלקות שיש בלבו, ולשמוע את דברי ה', כמו כן חבירו יכול לעשות כן, כי יש די ומספיק באלקותו יתברך לכל בריה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (מובא ברש"י בראשית י"ז א') למה נקרא הקדוש ברוך הוא "שדי", על שם שיש די באלקותי לכל בריה, וזהו עיקר רצונו, שכולם ישיגו אלקות כמוהו, והלואי שיזכו לכך, אבל מי שעדיין לא זכה לזה, אצלו שייך מדת קנאה, כי עינו צרה בחבירו, כי נדמה לו שחבירו משיג אלקות יותר ממנו, ולכן מקנא בו, ומפחד שיתמעט גדולתו, וכמו שהיה בשעת בריאת העולם, אצל החמה והלבנה, שבתחילה שניהם נבראו בשווה, וכמו שכתוב (בראשית א') ויעש אלקים את שני המאורות הגדולים, אבל אחר כך הלבנה קנאתה בחמה, וקיטרגה ואמרה, אי אפשר לשני מלכים להשתמש בכתר אחד, ולכן נענשה ונתמעטה אורה, כי בוודאי **אפשר** לשני מלכים להשתמש בכתר אחד, היינו כשכל רצונם וחפצם רק לגלות אלקותו יתברך, כי יש די באלקותו יתברך לכל בריה, ורצון המלך שכולם יהיו גדולים כמוהו, אבל מיד שאדם נופל מהשגה זאת, ונשאר בלבו מקום חלל שעדיין לא זכה להכיר בו אלקותו יתברך, אזי שייך בו מדת קנאה, ויתמעט אורו עד שישוב בתשובה ויזכה להכיר אלקותו יתברך באמת, ולכן אשרי הזוכה לזכך את לבו בכל עת, ומרבה להתפלל אליו יתברך שיזכה לטהרת הלב בשלימות, כי אז יזכה לצאת ממדת הקנאה ולעלות להשגת הנבואה ורוח הקודש, ולהתדבק בו יתברך בדביקות אמיתי ונצחי בזה ובבא לנצח, אשרי לו ואשרי חלקו.

וקישר מוהרא"ש נ"י את ענין הנ"ל לפרשת השבוע בקשר נורא ונפלא מאד, כי הנה מצינו בפרשת השבוע, בשעה שאלדד ומידד התנבאו במחנה, ואמרו "משה מת ויהושע מכנים", קינא יהושע מאד לכבוד משה רבו, ואמר (במדבר י"א) **אדני משה כלאם**, ועל זה אמר לו משה רבינו, **המקנא אתה לי ומי יתן כל עם ה' נביאים כי יתן הוי"ה את רוחו עליהם**, ויש להבין מה היה הדין ודברים בין משה רבינו ליהושע, ואיזה ענין של "קנאה" היה כאן, והנה על פי דברי רביז"ל הנ"ל מובן הענין מאד, כי הנה משה רבינו השיג השגת הנבואה ורוח הקודש בתכלית השלימות, וכמו שכתוב (דברים ל"ד) ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים, וכמו שכתוב בפרשת השבוע (דברים י"ב) **פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות ותמונת הוי"ה יביט וגו'**, ולכן השגתו היתה כמו השגת החמה, שמאיר לכולם, ואינו מקנא באף בריה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ע"ה.) פני משה כפני חמה, ולכן אמר (במדבר י"א) **ומי יתן כל עם ה' נביאים כי יתן ה' את רוחו עליהם**, שהלוואי כל אחד מישראל יפנה לבו מכל עסקי עולם הזה, וישמע את קולו יתברך המדבר מתוך לבם, ויזכו למעלת הנבואה ורוח הקודש כמוני, אבל התלמיד יהושע,

breslevcity.co.il

שעדיין לא זכה להשגה זאת, עליו נאמר (בבא בתרא שם) **פני יהושע כפני לבנה**, שעדיין נאחז בו מדת הקנאה כמו הלבנה, ולכן כששמע שאלדד ומידד מתנבאים במחנה, וגם הם זוכים להשיג השגות גבוהות בנבואה ורוח הקודש, נתלבש בו מדת הקנאה, ואמר **אדני משה כלאם**, כדי שיפסיקו מלהתנבאות, כי אי אפשר לשני מלכים להשתמש בכתר אחד, וכמו שאמרה הלבנה אל החמה, ועל זה אמר לו משה רבינו **"המקנא אתה לי"**, הלא אם אתה מקנא באחרים שאומרים נבואה, אתה גם מקנא לי, כי אני מאיר לכולם, ואני רוצה שכולם יאירו כמוני, ולמה יתמעטו נבואת אחרים, שזהו, **ומי יתן כל עם ה' נביאים כי יתן ה' את רוחו עליהם**, אם כן למה תקנא באחרים שאומרים נבואה, ואף על פי שאומרים "משה מת ויהושע מכנים", אצל הצדיק האמת שנכלל לגמרי בו יתברך, ופינה לבו מכל עסקי עולם הזה, אצלו אין חילוק בין חיים למיתה, כי הכל שווה אצלו, וכמבואר בדברי רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' כ"א), שמי שזוכה להתגבר על יצרו ולגרש אותו מלבו, עד שיוצא מכח הבחירה אל הידיעה, אצלו אין חילוק בין חיים במיתה, כי הוא דבוק ונכלל בו יתברך בחייו ובמותו, רק עכשיו בחייו, דירתו כאן בביתו, ואחר כך דירתו שם בקברו, אבל הוא חי לנצח, כי נכלל בו יתברך לגמרי, עיין שם, ולכן אין אצלו פגם כשאומרין שהוא מוכרח להסתלק מן העולם, ותלמידו יכנים ישראל לארץ, אדרבה זהו עיקר שמחתו, שיש לו בנים ותלמידים הממשיכים את דעתו בעולם, וזה נחשב כאילו הוא חי ממש (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' ז'), והשם יתברך יזכינו לטהר את לבבינו באמת, עד שנזכה לשמוע אלקותו יתברך בקרבינו בכל עת, ונעלה ונתדבק בו יתברך באמת ובתמים מעתה ועד עולם אמן ואמן.

בוקר שבת קודש פרשת בהעלותך ה'תשם"ט

בשבת קודש בבוקר, בעת קידושא רבא, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד בסיפורי מעשיות של רביז"ל במעשה מזבוב ועכביש, מעשה ז' דף קי"ח, עיין שם.

breslevcity.co.il

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל ממשיך לספר, וצוה המלך להביא לו הספר שהיה כתוב בו הנמוסים וההנהגה של כל אומה ואומה, ובכל מקום שהיה פותח את הספר, היה רואה שכתוב בו ההנהגה והנמוסים של האומה, כדרך שהיו עושין בעלי השחוק ממש, כי מסתמא גם זה שעשה הצחוק והקאמעדיא ראה גם כן את הספר הנ"ל, כי לכל אומה ואומה יש הנהגה ונימום אחרת, שהם כלליות החכמות של כל אומות העולם, הכוללת גם חכמות פסולות כגון עבודה זרה ושאר אמונות כוזביות, כי כל אומה בחר לעצמה אליל ועבודה זרה אחרת, וכולם כצחוק וכשגעון בעלמא בעיני המאמין האמיתי, וכמו שמכנה הרמב"ם (באיגרת תימן) את אמונת הישמעאלים "המשוגע" הזה, כי המאמין בעין ובאבן או בבן אדם ועושה ממנו אליל, בוודאי הוא טיפש גדול, וראוי לצחוק ממנו ולעשות ממנו ליצנות, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ס"ג:) כל ליצנותא אסירא בר מליצנותא דעבודה זרה (כל ליצנות אסורה חוץ מליצנות מעבודה זרה).

ובתוך שהיה המלך יושב על הספר, ראה שהיה עכביש, הנקרא (שפין), שהיה מרחש על צדי הספר, דהיינו על חודי הדפין, ומצד השני היה עומד זבוב, מן הסתם להיכן הולך העכביש? אל הזבוב, העכביש מרמז על הפה טמא של כופרים ואפיקורסים, שטווין דברי כפירות ואפיקורסית בארם פיהם, כדי לתפוס בהם הזבוב, המרמז על הנפשות החלושות שבישראל, וכמו שעכביש כל כוחו רק בפיו, שטווה קורי עכביש כדי לתפוס הזבוב בתוכה, ומיד שנוגע בה הזבוב, הוא נתפס בתוכה, כמו כן הבל פיהם של הכופרים ואפיקורסים מסוכן מאד, ומי שנוגע בהם קשה מאד לצאת, וכמו שכתוב (משלי ב') כל באיה לא ישובון ולא ישיגו אורחות חיים, וצריכין להתרחק מהם בתכלית הריחוק.

ובתוך שהיה העכביש מרחש והולך אל הזבוב, בא רוח והרים את הדף מן הספר, ולא היה העכביש יכול לילך אל הזבוב, וחזרה לאחוריה, ועשתה עצמה בערמה כאלו היא חוזרת ואינה רוצה עוד לילך אל הזבוב, וחזר הדף למקומה, וחזרה העכביש לילך אל הזבוב, ואזי שוב הרים הדף ולא הניחה, (היינו שהדף חזר והרים את עצמו, ולא הניח את העכביש לילך אל הזבוב) וחזרה, וכן היה כמה פעמים, אחר כך שוב חזרה העכביש לילך אל הזבוב, והיתה מרחשת והולכת עד שכבר חטפה עצמה ברגל אחד על הדף, ושוב הרים הדף את עצמו, והיא כבר היתה על הדף קצת, ואזי הניח הדף את עצמו לגמרי, עד שנשארה העכביש תחתיו בחלל בין דף לדף, והיתה מרחשת שם, ונשארה מטה מטה עד שלא נשאר ממנה כלום, (והזבוב לא אספר לכם מה שהיה בה), כי הדף המגין על הזבוב מן העכביש הטמיאה, הוא

breslevcity.co.il

דף אחד של התורה הקדושה, שבאיזה לימוד שלומדים, כשזוכים ללמוד דף שלם, זה נותן לאדם כח גדול להיות נשמר מכל המזיקים ברוחניות ובגשמיות, ולהגיע אל ענינו, כי הדף מסבב ומכסה אותו, ואינו מניח להקליפות להתקרב אליו, שזהו מעלת לימוד דף יומי באיזה לימוד שיהיה, תלמוד בבלי, תלמוד ירושלמי, תוספתא, מדרשים, זוהר ותיקונים וכו' וכו', כשאדם קובע לעצמו ללמוד לכל הפחות דף אחד בספר שלומד בה, זה לו לשמירה גדולה מכל מיני קליפות ורוחות רעות, ולבסוף זה ימשיך עליו קדושה עליונה, והשם יתברך יזכינו להתמיד מאד בתורה הקדושה, וללמוד הרבה דפים בכל מקומות התורה בכל יום, ועל ידי זה נהיו נשמרים מכל רע, ונזכה להיות קשורים ודבוקים בו יתברך באמת ובתמים, מעתה ועד עולם אמן ואמן.

סעודה שלישית פרשת בהעלותך ה'תשם"ט

בסעודה שלישית, סעודת רעווא דרעווין, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' רי"ח המדבר מנסיעות האדם, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר, **דע שלפעמים כשנגזר על האדם, חם ושלום, איזה גזרה, 'ואף על גב דאיהו לא חזי מזלה חזי'** (מגילה ג), **ומחמת זה רוצה להסתיר את עצמו, ומזה בא שלפעמים פתאום האדם נוסע לאיזה מקום רחוק, זהו כדי להסתיר את עצמו, ואף על פי שהוא אינו יודע מזה, עם כל זה הנפש יודעת מזה, על כן בא לו רצון לנסוע לשם, ולפעמים כשבא לשם הוא נתפרסם שם ביותר, ואז יוכל להזיק לו מאד חם ושלום, ומזה היה הסתלקות צדיק גדול מאד, שפתאום רצה לנסוע לארץ ישראל, והוא היה בעצמו יודע מזה שהיה צריך להסתיר את עצמו, ונסע על המדינה והיה פירסום גדול, ונסתלק באותו הדרך, וכן אירע בזמננו בממוך השם יצילנו,** עד כאן לשון רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה הנסיעות של אדם הם דברים מופלאים מאד, ולפעמים אין עליהם שום פירוש פשוט, כי פתאום נתעורר באדם רצון וחשק לנסוע

breslevcity.co.il

לאיזה מקום, ואינו יודע בעצמו למה, אבל הכל מלמעלה בהשגחה פרטית, כי האדם צריך לתקן שם איזה דבר בנסיעתו, או להסתיר עצמו מאיזה גזר דין של מעלה, ולכן נבנם בו חשק לנסוע ממקומו למקום אחר, ועל כן כשרואה אדם לפניו איזה נסיעה, אין להתעקש דווקא לא לנסוע, וכמו שפעם אמר רביז"ל (שיחות הר"ן סי' פ"ה) לאחד ששאל אותו על ענין הנסיעה לאיזה מקום, אם יסע לשם, השיב לו רביז"ל, כשרואה אדם נסיעה לפניו, אין לו להתעקש למנוע מזה לישב בביתו דווקא, כי בכל מקום שאדם נוסע הוא מתקן שם איזה דבר, רק שיזהר להיות שמור מן העבירה חם ושלום, אבל כשהוא רק שמור מן העבירה חם ושלום, אזי כל אדם מתקן בכל מקום שהוא נוסע לשם, אפילו איש פשוט לגמרי, כי בכל מקום שאדם בא לשם, הוא עושה שם בודאי איזה דבר שבקדושה על כל פנים, כי מתפלל שם, ואוכל שם, ומברך על אכילתו לפניו ולאחריו וכיוצא בזה, כי בודאי איש ישראלי, אפילו הפחות שבפחותים, על כל פנים הוא עושה כמה דברים שבקדושה בכל מקום אשר הוא שם, ועל כן בודאי האדם מוכרח מן השמים להיות שם באותו מקום דווקא, כדי שיתקן שם מה שצריך לתקן, על כן הוא טובה לפניו מה שנזדמן לו נסיעה לשם, כי אולי יהיה מוכרח לבוא לשם בשלשלאות של ברזל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (שבת פט:) על יעקב אבינו, ראוי היה יעקב לירד למצרים בשלשלאות של ברזל אלא שזכותו גרמה לו, כמו כן הוא בכל אדם, שהוא טובה לפניו מה שמזדמן לו נסיעה לשם, כי בלא זה אולי היה מוכרח לירד לשם בשלשלאות חם ושלום, וכל זה דבר עם איש פשוט לגמרי, כי אפילו איש פשוט לגמרי מישראל, מתקן גם כן בכל מקום שהוא, עיין שם, ולכן אשרי המכוון בכל נסיעותיו למצוא רצונו יתברך בכל מקום בואו, כי אז בוודאי יוליך אותו השם יתברך בדרך הישר והנכון, ויזכה לתקן את כל מה שצריך.

והנה רביז"ל אומר, שלפעמים הנסיעה הוא כדי להסתיר את עצמו מאיזה גזר דין שלמעלה, ולכן על האדם ליזהר בנסיעותיו מפירסום שלא לצורך, כי אולי כל עיקר הנסיעה הוא להסתיר את עצמו, ורביז"ל אומר, **שמזה היה הסתלקות צדיק גדול מאד, שפתאום רצה לנסוע לארץ ישראל, והוא היה בעצמו יודע מזה שהיה צריך להסתיר את עצמו, ונסע על המדינה, והיה פירסום גדול, ונסתלק באותו הדרך**, והכוונה על הצדיק הקדוש רבי נפתלי כ"ץ זי"ע, בעל "סמיכות חכמים", שפתאום קיבל חשק גדול לנסוע לארץ ישראל, ונסע דרך מדינת טורקיה, והגיע לעיר איסטאנבול, ושם נתפרסם ביותר, ונסתלק שם, ורביז"ל בדרכו לארץ ישראל הלך להשתטח על קברו, ופתאום נפל רביז"ל חלשות על קברו, ובקושי העירו אותו, ואמר רביז"ל שהצדיק הקדוש רבי נפתלי כ"ץ זי"ע רצה לתפוס אותו שישכב אצלו, כי הוא "זייער עלענט" (מבודד מאד), ורק בדרך נם ניצל רביז"ל

breslevcity.co.il

מלהסתלק שם, כי רביז"ל היה נזהר בכל דרך נסיעתו לארץ ישראל להסתיר עצמו מאד, ועשה כל מיני קטנות ומעשה נערות כדי להסתיר את עצמו, והלך בעיר איסטאנבול על הרחוב יחף, בלי כובע ובלי לבוש עליון, ושיחק עם הנערים מעשה מלחמות, עד שלא היה אפשר לשום אדם להעלות על דעתו שיש כאן צדיק, שכוונתו להגיע לארץ ישראל ולפעול מה שרוצה לפעול, ורביז"ל אמר בפירוש (שבחי הר"ן סי' י"ב), שרק על ידי מעשה קטנות אלו זכה להגיע לשם, ולכן כשרואה אדם נסיעה לפניו, עליו ליזהר מלהתפרסם שלא לצורך, ואז יצליח מאד בכל דרכיו.

וסיפר מוהרא"ש נ"י, שגם אצל חסידי וויזניץ מספרים שהרב הקדוש רבי חיים קוסובר בעל "תורת חיים" זי"ע פעם בהשתטחו על קבר אביו הרה"ק רבי מענדיל קוסובר בעל "אהבת שלום" זי"ע (בן הרה"ק רבי יעקב קאפיל זי"ע תלמיד הבעל שם טוב הקדוש זי"ע) בעיר קוסוב, נפל חלשות, ואמר אחר כך שאביו תפס אותו לשכב שם אצלו, כי אמר שהוא מבודד שם מאד, וברח הרה"ק רבי חיים זי"ע משם, ומאז ואילך היה נזהר מלהשתטח על קבר אביו, ולאחר הסתלקותו קברו אותו לרגלי ההר של קבר אביו, האבא למעלה על ההר והבן למטה, והנכדים אדמור"י ויזניץ, נזהרים מלעלות למעלה אצל קבר ה"אהבת שלום" מפני הסכנה, רק משטחים למטה אצל קבר ה"תורת חיים", ומתפללים שם.

והנה מה שרביז"ל מסיים, **וכן אירע בזמננו בממוך השם יצילנו**, מקובל אצל אנשי שלומינו שהכוונה על הרב הקדוש רבי אברהם המלאך זי"ע בן המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע, שהיה איש מורם מעם, והיה פרוש לגמרי מעניני עולם הזה, וביקש המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע מתלמידו הבעל התניא זי"ע, שילמד עם בנו רבי אברהם, תורת הנגלה, ובשכר זאת ילמד המגיד הקדוש עם הבעל התניא תורת הנסתר, וכוונתו היתה כדי להוריד מוח בנו קצת לעולם הזה על ידי תורת הנגלה, אבל הרב הקדוש רבי אברהם זי"ע לא היה מסוגל לקבל זאת, ומחמת זה נקרא בשם רבי אברהם "המלאך", כי היה בגדר מלאך ממש, ופעם בנסעו דרך עיר פאסטין, נתפרסם שם קדושתו ופרישותו, ונפטר פתאום ונקבר שם, והיה הבעל התניא זי"ע נזהר מאד לא לנסוע דרך העיר פאסטין, והיה תמיד מזהיר את בעל העגלה שלו שיסע מהר מסביבות העיר פאסטין, כי ידע שהרב הקדוש רבי אברהם המלאך זי"ע מבודד שם מאד, ולא רצה שיתפום אותו לשכב אצלו.

הרי רואים מכל הסיפורים האלו שאדם צריך ליזהר מאד בנסיעותיו לכוון את רצונו יתברך בכל ענין, ועליו לשמור מאד מפירסום שלא לצורך, וגם לדקדק בקיום

breslevcity.co.il

המצוות בכל מקום בואו, ועל ידי זה יזכה לתקן את כל מה שצריך לתקן, ולהגיע אל כל טוב אמיתי ונצחי בזה ובבא לנצח, אשרי לו ואשרי חלקו.

וקישר מוהרא"ש נ"י את ענין הנ"ל לפרשת השבוע בקשר נורא ונפלא מאד, כי הנה מצינו בפרשת השבוע את כל ענין נסיעות בני ישראל, וכמו שכתוב (במדבר ט') **על פי ה' יסעו בני ישראל ועל פי ה' יחנו, כל ימי אשר ישכון הענן על המשכן יחנו, ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים, ושמרו בני ישראל את משמרת ה' ולא יסעו, ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו, ויש אשר יהיה הענן מערב עד בוקר ונעלה הענן בבוקר ונסעו וגו', או יומים או חודש ימים וגו' על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו את משמרת ה' שמרו על ה' ביד משה**, ויש להבין, למה האריכה התורה הקדושה כל כך בכל הפרטים של נסיעות בני ישראל, שלפעמים חנו ימים רבים, ולפעמים רק ימים מועטים, לפעמים רק לילה אחת, ולפעמים יום ולילה אחת, ואיזה לימוד יוצא לנו מכל הדברים האלו, וגם למה בכל פעם הענן כיסה עליהם כל זמן חנייתם, והנה על פי דברי רביז"ל הנ"ל מובן הענין מאד, כי התורה הקדושה מספרת לנו שכל נסיעות וחניות בני ישראל היו בכדי לתקן תיקונים עליונים בכל מקום בואם, וכפי התיקונים שהוצרכו לתקן, כן נמשך זמן חנייתם, והענן כיסה אותם כדי להסתיר אותם מכל מיני קטרוגים ועין הרע, ובזה יש לימוד לדורות, שיזהר אדם בנסעותיו לשמור על קדושת יהדותו, הן בשעת נסיעה והן בשעת חניה, וגם יזהר שלא להתפרסם שלא לצורך, ועיקר היסוד הוא **"על פי ה' יחנו ועל פי יסעו"**, שכל החנייה והנסיעה יהיה רק לכוון רצונו יתברך, ולעשות נחת רוח לקונו, ואז בוודאי יזכה לתקן את אשר צריך לתקן, והשם יתברך יזכינו לעשות כל מעשינו לשם שמים, ונזכה לכוון רצונו יתברך בכל דבר, עדי נזכה לעלות ולהכלל בו יתברך לגמרי מעתה ועד עולם אמן ואמן.

breslevcity.co.il